

Caesar poeta

Ende des von Aulus Hirtius stammenden achten Buches der commentarii de bello Gallico:

([55] 1 Quo cum venisset, cognoscit per C. Marcellum consulem legiones duas ab se remissas, quae ex senatus consulto deberent ad Parthicum bellum duci, Cn. Pompeio traditas atque in Italia retentas esse. 2 Hoc facto quamquam nulli erat dubium, quidnam contra Caesarem pararetur, tamen Caesar omnia patienda esse statuit, quoad sibi spes aliqua relinqueretur iure potius disceptandi quam belli gerendi. Contendit . . .)

An den mit "contendit" begonnenen, aber nicht vollendeten Satz anschließender Text:

Contendit quare non arcus exitialis,
sed fidium nervos, quarum consultus Apollo
in somnos illi suasum degressus Olympo
dixerat: "o Caesar, ne debellaveris armis
ullos Romanos, sint perfidi et insipientes.
ne quondam cives inter se vulnera iactent,
percutiunt versus melius quam maxima tela
pectora, plura fides attingunt suave sonantes
quam tormenta malo stridore et plura Camenae
corda susurrantes agitant quam dux strepitando."
mane experrectus fatusque ab Apolline viso
Caesar erat numen meditatus et officiose
composuit iam non acies, sed – credite – versus
tam pulchros, quibus in terra nemo meliores
scribere possit, tum cecinit, stupuereque cuncti
legatique equitesque et equi sociique ac iniqui
et procul audivere senatores quoque in urbe,
qui verbis fere molliti sunt (namque quis esset
castior integrior probior cantante poeta),
at subito in campum descendit ab aethere Mavors
saevus et ense fides concidit obliviam fundens.

-von Bertold Carl Ammer, Ignaz-Günther-Gymnasium Rosenheim, geb. am 04. Mai 2004